Stefan Nieristowski

Warszawa dn. 15.IX.1970r.

001409/66

Oświadczenie

Ja niżej podpisany Stefan Nieristowski oświadczam co następuje. W dotychczasowych wyjaśnieniach jakie złożyłem na temat sprawy, w której zostałem aresztowany wyjaśniłem wszystkie fakty i okoliczności związane z naszym ruchem. To co wyjaśniłem jest to to wszystko co do tej pory pamiętam, z tym że są to napewno wszystkie sprawy zasadnicze związane z działalnością moją w naszym ruchu. Żadnych nowych faktów zasadniczych do tej sprawy nie wniosę, ponieważ nie ~~zna~~ pamiętam i wydaje mi się, że nie znam takich faktów, o których dotychczas nie wyjaśniałem. Ponieważ nie pamiętam dokładnie swoich dotychczasowych wyjaśnień, więc być może dojdą z mojej strony pewne uzupełnienia, ale będą to tylko szczegóły.

Stefan Nieristowski

AD 24 BUI

113 Ds- 25/70

001361

18

PROTOKÓŁ

przesłuchania podejrzanego

Warszawa 9. IX. 1970 r.

Por. Edward Karkuciński - Inspektor Biura Śledczego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie, działając na podstawie art. 264 § 2 kpk. pkt. 1 k.p.k. przesłuchał w charakterze podejrzanego

Stefana Niesiołowskiego s. Jakuba ur. 4.02.1944 r. w Kałuszcze pow. Łowicz woj. Łódzkie zam. Łódź ul. Armii Czerwonej 7 m. 2.

(dalsze personalia w aktach).

Przesłuchanie rozpoczęto o godz. 9.00

W dniu dzisiejszym pragnę szczegółowo i dokładnie wyjaśnić temat mojej działalności w naszym „Ruchu" w związku z czym pragnę skorzystać z art. 57 kpk. i wyjaśnić na czym polegała cała działalność „Ruchu" i mój w nim udział od początku.

Do „Ruchu" zostałem powołany przez Andrzeja Czumę. Fakt ten nastąpił w Łodzi najprawdopodobniej

S. Niesiołowski

dobiej latem 1965 roku. Andrzej Czuma przyjechał wówczas do Łodzi i rozmowa nasza została przeprowadzona częściowo u mnie w domu (wówczas mieszkałem na ulicy Kilińskiego 85), a częściowo w drodze na dworzec kolejowy Łódź - Fabryczna skąd wówczas Andrzej Czuma odjeżdżał pociągiem do Warszawy. W tym czasie nazwa „Ruch" jeszcze nie istniała, a była mowa o jakiejś grupie działającej nielegalnie do której należał już Andrzej Czuma. Nazwa „Ruch" powstała na jednym z pierwszych „Zjazdów" w 1968 roku.

Do grupy tej w 1965 roku pozyskałem osobiście Wojciecha Majdę i Wojciecha Mantaja, natomiast Zbigniew Michkiewicz pozyskałem wiosną 1967 roku. Są to te osoby, które pozyskałem osobiście do czasu odbycia się 1-go „Zjazdu" na którym jak już wyjaśniłem została ustalona nazwa „Ruch".

Moja działalność w nielegalnej grupie od momentu pozyskania mnie przez Andrzeja Czumę do czasu odbycia się 1-go „Zjazdu" naszego „Ruchu" polegała na: pozyskaniu wyżej wymienionych osób, przeprowadzaniu rozmów z Andrzejem Czumą na terenie Łodzi i Warszawy związanych tematycznie z działalnością i zagadnieniami politycznymi.

W 1966 roku przyjechał do Łodzi Benedykt Czuma z Warszawy i w Łodzi zamieszkał na stałe. W tym czasie został tem poinformowany przez Andrzeja Czumę, że również Benedykt Czuma jest członkiem naszego „Ruchu" i, że

Ek.

S. Nowicki

00 1362

Dalszy ciąg protokołu przesłuchania w charakterze podejrzanego Stefana Mikołajowskiego s. Janusza z dnia 9 września 1970 roku

mamy ze sobą razem współpracować. Współpraca ta została pomiędzy nami. Ja natomiast poinformowałem Benedykta Czumę, że powykazywani przeze mnie zostali są Wojciech Mantaj, Wojciech Majda, których Benedykt Czuma już miał wcześniej jako moich kolegów. O tym, że członkiem naszego „Ruchu" jest również Ewa Mickiewicz powiedziała Elżbieta Mickiewicz, poinformowałem Benedykta Czumę oraz Majdę i Mantaja w 1968 roku - wiosną.

Do I-go „Zjazdu" przeprowadzaliśmy pomiędzy sobą rozmowy na temat „Ruchu" w których brali udział Benedykt Czuma, ja, Mantaj, Majda, a czasem nawet Andrzej Czuma.

Akcja dotycząca urządzenia napadu, która miała miejsce na terenie stodoły w latach 1964-1965 nie była akcją „Ruchu". Inicjatywa ta należała do mnie Mantaja i Majdy, była to inicjatywa prywatna, a po jej zakończeniu prawdopodobnie poinformowałem o niej Benedykta i Andrzeja Czumę, nie podając im szczegółów na ten temat. Do czasu odbycia się I-go „Zjazdu" żadne inne akcje nie były planowane i podejmowane.

Obecnie chcę podać pewne uzupełnienia na temat poszczególnych „Zjazdów" naszego „Ruchu".

Na II-gim „Zjeździe" a opracowałem i wygłosiłem referat na temat ewentualnego stosunku naszego „Ruchu" do innych Ekam.

S. Mikołajowski

ruchu na ziemiach polskich w XX wieku i pamiętam, że w wystąpieniu swoim podkreślałem, że „Ruch" nasz jest czymś zupełnie nowym i nie może nawiązywać tak w programie jak i w metodach działania do ruchów dotychczasowych. Z tego określenia „Ruchu" wynikały dwie rzeczy: pierwsza to tworzenie nowego stylu politycznego, druga to niezorganizowanie „Ruchu", a pozostawienie celowo luźnych grup i nieprzestrzeganie ściśle zasady konspiracji w obawie, aby nie upodobnić „Ruchu" do organizacji konspiracyjnych działających w Polsce w czasie II wojny światowej.

Na jednym z pierwszych „Zjazdów" uczestnicy ustalili, że ja, Andrzej Czuma i Emil Morgier mamy opracować program dla „Ruchu", który będzie później ewentualnie zaakceptowany przez pozostałych uczestników „Zjazdu". Z zadania tego jednak wywiązałem się w niewielkim stopniu, a głównie program „Ruchu" opracował Andrzej Czuma.

Na IV „Zjeździe" który się odbył w Warszawie przy ulicy Krzywe Koło jesienią 1968 roku obecny był także poza wymienionymi osobami o których wyżej świadczę do poprzednich protokołów, Andrzej ADAMIEK z Lublina, którego poznałem na jednym z obozów w Bieszczadach prowadzonych przez Duszpasterstwo Akademickie w Lublinie. Był on otwartem K.U.L. Poza tym „Zjazdem" Andrzeja Adamka nigdzie nie widziałem jako członka „Ruchu" nie też nikt mi o jego działalności nie mówił.

S. Nowicki